

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1198/2016
30.01.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници из радног односа тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Антић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Драган Станисављевић, адвокат из ..., ради поништаја решења, враћања на рад и утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 23/16 од 15.01.2016.године, у седници већа одржаној дана 30.01.2017.године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против става другог изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 23/16 од 15.01.2016.године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиле за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици, Судска јединица Владичин Хан П1 77/15 од 21.10.2015.године усвојен је тужбени захтев тужиле и поништено решење туженог број ... од 18.12.2013.године у ставу другом и трећем изреке о отказу Уговора о раду број ... од 13.10.2013.године и престанку радног односа тужиле код туженог са даном 18.12.2013.године као незаконитог, као и да се наложи туженом да тужилу врати на рад и распореди на послове радног места које одговара њеној стручној спреми (...). Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и утврђено да је тужилу радни однос заснован на одређено време Уговором о раду број ... од 26.08.2012.године прерастао у радни однос на неодређено време почев од 18.08.2013.године и наложено туженом да са тужилом закључи уговор о раду на неодређено време почев од 18.08.2013.године, ради обављања послова радног места који одговарају њеној стручној спреми и исту врати на рад у радни однос на неодређено време. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован истакнути приговор туженог о неблаговремености поднете тужбе. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужилу накнади трошкове парничног поступка у износу од 132.000,00 динара са законском затезном каматом.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 23/16 од 15.01.2016.године, ставом првим изреке потврђена је пресуда Основног суда у Сурдулици, Судска јединица Владичин Хан П1 77/15 од 21.10.2015.године у делу става првог изреке, којим је као незаконито поништено решење туженог број ... од 18.12.2013.године, у ставу другом и трећем изреке решења и у ставу три изреке исте пресуде и у том делу жалба туженог одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је иста пресуда у преосталом делу става првог изреке, којим је одлучено о захтеву тужиле за враћање на рад у ставу другом изреке и одлука о трошковима поступка садржано у ставу четвртом изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да је врати на рад и распореди на послове радног места који одговара њеној стручној спреми-..., те да се утврди да је тужили радни однос заснован на одређено време Уговором о раду број ... од 26.08.2012.године прерастао у радни однос на неодређено време почев од 18.08.2013.године и да се наложи туженом да са тужиљом закључи уговор о раду на неодређено време почев од 18.08.2013.године ради обављања послова радног места који одговарају њеној стручној спреми и исту врати у стални радни однос и да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у односу на став други њене изреке тужиле је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао:

Ревизија тужиле није основана.

Доношењем побијане пресуде нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни битне повреде из тачке 12. цитиране одредбе закона на коју се ревизијом указује, јер образложење побијане пресуде садржи јасне и непротивречне разлоге о битним чињеницама.

Неосновано се ревизијом указује на погрешну примену материјалног права.

Према чињеничном стању, тужиле је била именована за вршиоца дужности директора туженог, решењем Скупштине општине ... број ... од 21.08.2012.године за период најдуже до једне године. На основу ове одлуке са тужиљом је закључен Уговор о раду дана 26.08.2012.године, којим је у тачки 2. и 4. уговорено да тужиле ради обављања послова вршиоца дужности директора заснива радни однос на одређено време, не дуже од годину дана од дана именовања од стране ..., а почев од 17.08.2012.године. По истеку периода за који је засновала радни однос на одређено време тужиле је наставила да ради на истим пословима до поновног именовања, јер је решењем СО ... од 19.09.2013. године именована за вршиоца дужности директора до именовања директора по јавном

конкурсу, а не дуже од 6 месеци од дана именовања од стране СО ... почев од 19.09.2013.године. Решењем СО ... број ... од 06.12.2013.године тужила је разрешена дужности вршиоца директора туженог са даном који претходи дану ступања на рад директора именованог по јавном конкурсy. Надзорни одбор на основу тог решења доноси решење број ... од 18.12.2013.године којим је у ставу првом тужила разрешена дужности вршиоца дужности директора, а у ставу другом и трећем јој је отказан уговор о раду број ... од 13.10.2013.године са даном 18.12.2013.године, са којим даном јој је и престао радни однос. Поднетом тужбом тужила је тражила поништај решења туженог од 18.12.2013.године у ставу другом и трећем и да се утврди да јој је радни однос заснован на одређено време код туженог на основу уговора о раду број ... од 26.08.2012.године прерастао у радни однос на неодређено време, јер је по истеку периода од годину дана наставила да ради код туженог још 23 дана.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је усвојио тужбени захтев тужиле и утврдио да је тужили радни однос заснован на одређено време Уговором о раду број ... од 26.08.2012.године прерастао у радни однос на неодређено време почев од 18.08.2013.године и наложио туженом да са тужиљом закључи уговор о раду на неодређено време почев од 18.08.2013.године ради обављања послова радног места који одговарају њеној стручној спреми и исту врати на рад у радни однос.

Првостепени суд је овакву своју одлуку засновао на правном становишту да у ситуацији када је тужила која је код туженог засновала радни однос на одређено време наставила да ради и провела на раду укупно 23 дана тужени истој није могао отказати уговор о раду јер је дана 18.08.2013.године дошло до преображаја радног односа тужиле заснованог на одређено време код туженог у радни однос на неодређено време у смислу одредбе члана 37. став 4. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 124/05). При том закључује да је за њен стечени радноправни статус као запослене на неодређено време без значаја околност да је иста одлуком оснивача туженог од 09.09.2013.године разрешена дужности ВД директора туженог јер ти разлози нису основ за доношење одлуке од стране тужене да тужили престаје радни однос, већ само може бити основ да се тужили откаже уговор о раду закључен ради обављања послова радног места ВД директора. Посебно, што у закљученом Уговору о раду између тужиле и туженог није садржана одредба којом се регулише питање статуса тужиле даном њеног разрешења, односно да радни однос код туженог престаје даном разрешења дужности ВД директора. По налажењу првостепеног суда овде се не ради о новом заснивању радног односа с обзиром да је радни однос већ раније био заснован на одређено време, већ се ради о преображају радног односа у складу са одредбом члана 37. члан 4. Закона о раду.

Другостепени суд у побијаној пресуди заузима супротно правно становиште изражено у првостепеној пресуди. Овакав правни став прихвата и Врховни касациони суд.

На основу закљученог Уговора о раду са туженим број ... од 13.10.2013.године, тужила је засновала радни однос на одређено време ради обављања послова радног места вршиоца дужности директора, а разрешена је са

овог радног места дана 18.12.2013.године. Наведени уговор није садржао одредбе да директору престаје радни однос по истеку рока за који је изабран и истеку периода за који је засновала радни однос. Парничне странке су уговориле да ће тужила обављати послове вршиоца дужности до именовања директора по спроведеном јавном конкурс, али не дуже од 6 месеци. Разрешењем тужиле на основу одлуке оснивача 06.12.2013.године услед именовања директора Јавног предуећа по јавном конкурс напустио је основ за престанак радног односа тужили код туженог. Стога околност да је решење послодавца од 18.12.2013.године поништено као незаконито не представља основ за враћање тужиле на рад, јер је рок за који је тужила радни однос засновала код туженог истекао, па нису испуњени услови да се радни однос тужиле заснован на одређено време преобрази у радни однос на неодређено време.

Неосновано се у ревизији истиче да је побијана пресуда захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, јер наведена битна повреда одредаба парничног поступка не представља ревизијски разлог према одредби члана 407. ЗПП.

Неосновано ревизија указује и на погрешну примену материјалног права-одредбе члана 37. став 4. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 125/04).

Одредба члана 37. Закона о раду (важећи пропис у време настанка спорног односа “Службени гласник РС“ бр. 24/05 са изменама и допунама овог закона „Службени гласник РС“ бр. 61/05) не регулише питање радноправног статуса директора, већ се односи на све запослене. Радноправни статус директора регулише одредба члана 48. овог закона. То значи да се на радноправни статус и вршиоца дужности директора имају применити одредбе члана 48. Закона о раду. Према члану 48. став 3. Закона о раду, радни однос директора на одређено време може да траје до истека рока на који је изабран директор, односно до његовог разрешења. У овом случају како је утврђено током поступка, радни однос тужиле на одређено време трајао је до њеног разрешења. Тужила је била у радном односу на одређено време код туженог, који је засновала на основу одлуке о именовању тужиле за вршиоца дужности директора. Разрешењем вршиоца дужности директора тужили је престао радни однос по сили закона, због чега нису били испуњени законом прописани услови за преображај радног односа тужиле на одређено време у радни однос на неодређено време код туженог. Даље, треба имати у виду да тужила није засновала радни однос на одређено време и под условима како то прописује одредба члана 37. став 1. Закона о раду, која се односи на запослене који заснивају радни однос на одређено време код послодавца ради обављања сезонских послова, послова на одређеном пројекту или када услед повећаног обима посла који трају одређено време треба засновати радни однос са запосленим на одређено време, односно док траје потреба за обављањем тих послова. Тужила је радни однос на одређено време засновала ради обављања послова вршиоца дужности директора и уговором о раду је одређено да она заснива радни однос на одређено време. Након истека рока за који је она засновала радни однос она је разрешена дужности, па околност што је наставила да ради још 23 дана код туженог, не представља основ за преображај радног односа у смислу одредбе члана 37. став 4. Закона о раду. Ради се о радном односу на одређено време на пословима који имају своју посебну правну природу

код којих се фактички ступањем на рад и фактичким обављањем послова органа управљања предузећа у смислу члана 32. у вези члана 37. став 4. Закона о раду не може засновати радни однос на неодређено време. Осим тога, тужиља је закључила уговор о раду 03.10.2013.године којим је засновала радни однос на одређено време до именовања директора по спроведеном јавном конкурс у на којој чињеници је и заснована одлука о разрешењу тужиље од стране туженог.

Правилно је донета одлука о трошковима поступка у смислу члана 165, а у вези члана 153. став 1. и 154. ЗПП.

Са изложеног Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Председник већа - судија
Снежана Андрејевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић